

உ
கணபதி துணை
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவசாஸ்திர பரிபாலனம்

தொகுதி உ	விஷு ௵ ஆவணி ௴ 1941 ஆகஸ்டு	பகுதி கஉ

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

சலந்தராரி

சிவபெருமான் சலந்தராசுரனைச் சங்கரித்தமை

தேவத்தலைவனாகிய இந்திரன் பரமேசுரனைச் சேவிப்பதற்காகச் சிறிது அகந்தைகொண்ட மனத்தோடு திருக்கைலாசகிரிக்குச் சென்றான். அப்போது பரமசிவன் ஓர் பிரமதகணத்தவர்போல வாசலில் நின்றார். அவரை இந்திரன் நோக்கி, "பூதனே! சிவபெருமானைத் தரிசிப்பதற்கு இது நல்லசமயமா?" என்று கேட்டான். அதற்கு அவர் யாதும் கூறாது கோபநோக்கத்தோடு வாளாநின்றார். இந்திரன் அதிக கோபங்கொண்டவனாய் தனது வச்சிராயுதத்தைப் பிரயோகித்தான். அவ்வச்சிராயுதமானது அவர் மார்பிற்பட்டவுடன் துகளாய்ப்போயிற்று. உடனே பரமசிவன் ஓர் உருத்திரவடிவுகொண்டு, யாவரும் அஞ்சும்படி உக்கிரரூபமாய் உருத்துநின்றார். இந்திரன் வெருவி

பலவகையாகத் துதித்தான். சிவபெருமான் கோபந்தணிந்து, அக்கோபாக்கினியை மேலைச்சமுத்திரத்தில் வீசினர். அது மேற்றிசைக் கடலில் வீழ்ந்து ஓர் குழந்தை வடிவாயிற்று. சமுத்திரராசன் அக்குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டுபோய் வளர்த்து வந்தான்.

அக்குழந்தை சிறிது அழுதபொழுது விண்ணும் மண்ணும் அட்டதிக்குகளும் செவிடுபட்டன. பிரமதேவர் அவ்வொலியைக் கேட்டுச் சமுத்திரத்தை அடைந்தார். அப்பொழுது வருணன் அப்பாலகனைப் பிரமாவின் கையில் நீட்டினர். பிரமா வாங்கித் தமது மடியிற் கிடத்தினர். அப்பாலகன் அவருடைய நான்கு தாடிகளையும் தனது கையினல் வலியுடன் இழுத்துத் தூங்கினன். அவருடைய கண்களினின்றும் நீர் ததும்பியது. பிரமதேவர் அப்பாலகனுடைய கையினின்று தமது தாடிகளை மெல்லவாக நீக்கி, பெருமூச்சுவிட்டு வருணனுடைய கையிற் கொடுத்து, வருணனைநோக்கி, "இவன் சிவபெருமானுடைய கோபத்தினின்றும் தோன்றினன்; ஆதலால் ஒரு கடவுளையும் நினையான்; அவர்களிடத்து ஒரு வரத்தையும் வேண்டான்; ஒருவராலும் அழியான்; இவன் பூவுலகத்தில் கொடுங்கோல் செலுத்தி அரசுபுரிவான்; பரமசிவனையன்றி வேறுயார் இவனை வெல்ல வல்லார்" என்று கூறினர். வருணன் "இவனுக்குப் பெயரிடும்" என்முன். "நீ தரித்தமையால் இவன் பெயர் சலந்தரன்" என்று பெயரிட்டுப் பிரமா தமதுலகடைந்தார்.

சலந்தரன் காளைப்பிராயமுடையவனாய் அவுணர் பக்ஷத்திற் சேர்ந்து, தேவர்களை ஜயித்து அவர்களுடைய நகரங்களை அவுணர்களுக்குக் கொடுத்தான். பின்பு மகாபராக்கிரமசாலியாகிய அந்த அவுணன் மயன் என்னும் அசுரச்சிற்பியால் அமைக்கப்பட்ட சாலாந்தரம் என்னும் பெயரையுடைய நகரத்தில் இருந்து அரசாட்சிசெய்து வந்தான். அதன்பின் காலநேமி என்ற அசுரன்மகளாகிய விருந்தை என்பவளைச் சுக்கிராசாரியர் மணம்புணர்த்தி வைத்தார்.

தேவர்கள் யாவரும் அவனுக்குப் பயந்து மேருமலையில் ஒளித்திருந்தார்கள். சலந்தரன் "நாம் அவரோடு போர் செய்யப் போவோம்" என்று சொல்லி அங்கே சென்முன். தேவர்கள்

அவனைக் கண்டு மிருகராசனைக் கண்ட யானைகள் போலத் தேம்பிச் செய்வதின்னதென்று அறியாது விட்டுணுவைத் தியானித்தார்கள். விட்டுணு மேருகிரியில் வந்து பலவருஷம் யுத்தம் செய்தும் அவனை ஜயிக்கமாட்டாதவராய்ப் புகழ்ந்து போயினர். திருமால் சலந்தராசுரனோடு போர் செய்யும்பொழுது தேவர்கள் பீதிகொண்டு திருக்கைலாசமலைக்கு ஏகினார்கள்.

பின்பு, சலந்தராசுரன் தேவர்கள் திருக்கைலாசமலைக்குப் போய்விட்டார்கள் என்று கருதி, தன்னகரத்திற் போய்ச் சிலகாலமிருந்து அதன்பின்னர் அவர்களுடன் போர்புரிதற் பொருட்டுத் திருக்கைலாசமலைக்குப் புறப்பட்டான். புத்தியிற் சிறந்த அவன் மனையாள் "பரமசிவனோடு போர்செய்யப் போக வேண்டாம்; போகவேண்டாம்" என்று தடுத்தாள். சலந்தரன் சிறிதும் பொறுமையின்றிச் சேனைகளோடு திருக்கைலையின் ஒரு புடையிற் போயினன். தேவர்கள் நந்திபெருமானைத் தரிசித்து அவர் அநுமதிபெற்றுச் சிவபெருமானது திருமந்திரத்தினுள்ளே பிரவேசித்து மகாதேவரைத் தரிசித்துத் தண்டாகாரமாய் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்துத் தோத்திரஞ்செய்து தங்கள் குறையை விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள்.

சிவபெருமான் அவர்களுக்கு அபயஞ்செய்து, தண்டு கமண்டலங்களைக் கையிற்றாங்கி, நரைத்த திருமேனியுடையவராய், விருத்தப் பிராமணவேடங்கொண்டு, குடையொன்று பிடித்துக்கொண்டு தேவர்கள் பின்னே வர, அவ்வசுரனை நோக்கி எதிரேபோய் "நீ யார்? எங்குள்ளாய்? யாரைத் தேடி இங்கே வந்தாய்?" என்று வினவினர். அசுரன் "தபசியே! என் பெயர் சலந்தரன். நான் தேவர்கள் சமஸ்தரையும் யுத்த பூமியிலே சயித்துவிட்டு, இப்பொழுது சிவனை வெல்லுமாறு கைலைக்குப் போகின்றேன்" என்றான். அதனைக் கேட்ட அந்தணராகிய கடவுள், "சலந்தரா! யான் அவர் சமீபத்திலிருப்பவனே; நீ உயிர் பிழைக்கவேண்டுமாயின் வந்தவழியே மீண்டு செல்" என்றார். அதைக்கேட்ட சலந்தரன் அக்கினிபோலக் கோபித்து, ஒருவராலும் நெருங்கவியலாத எனது வலிமையை நீ அறிந்திலை; அதனை ஓர் நொடிப்பொழுதிற் காட்டுகின்றேன்" என்று கூறினன். அச் சலந்தரனுடைய வார்த்தையைக் கேட்ட விப்பிர

வடிவங்கொண்ட சிவபெருமான் "அசுர! அப்பெற்றியனாகிய உன் பலத்தைப் பார்க்க எனக்குக் குதூகலமாகின்றது" என்று கூறித் தமது திருவடியினாலே ஒரு சக்கரத்தைக் கீறினார். அது சக்கராயுதமாயிற்று. சலந்தரனை நோக்கி, இதனை உன் வலிமையினாற் சிரசிற் றூக்கிவைத்துத் தாங்கவல்லையோ" என்று வினவினார். சலந்தரன் "யான் பிரமவிட்டுணுக்கள் முதலியோரைப் போரிலே வென்று துரத்தினேன்; வடவாமுகாக்கினியை அவித்தேன்; சமுத்திரங்களை வறளச் செய்துள்ளேன்; மலைகளையெல்லாமெடுத்துப் பந்துபோற் கொண்டு விளையாடினேன்; இங்ஙனமெல்லாமிருப்ப, இந்தச் சக்கரத்தைத் தூக்குவது எனக்குக் கஷ்டமா? என்றுரைத்து அதனைக் கைகளாற் றூக்கி நெஞ்சிற் றாங்கவைத்து, பின்னர் அதனை மிகப் பிரயாசையோடு தூக்கித் தன் தலையின்மேல் வைத்தான். உடனே ஓர் நொடிப் பொழுதுள் அந்தச் சக்கரம் அவனை ஈர்த்து இரண்டாகப் பிளந்து சிவபெருமானிடத்திற் சென்றது. சலந்தரன் பூமியில் வீழ்ந்து மாண்டான். மகாவேகமாய்ப் பாய்ந்த இரத்தவெள்ளம் சிவபெருமானுடைய கட்டளைப்படி நரகத்திற் சென்றது. திருக்கைலாசபதி அவனுடைய சேனைகளைத் திருநேத்திரத்தினின்று பொழிந்த அக்கினியினாற் பொடியாக்கி, தமது சுயவடிவத்தைக் காட்டி நின்றார்.

இந்திராதி தேவர்கள் அவரை வணங்கி, "எம்பிரானே! அடியேங்களுடைய துன்பத்தை நீக்கியருளினீர்" என்று துதித்தார்கள். சிவபெருமான் அவர்களுக்குப் பழைய அரசுரிமைகளைக் கொடுத்துத் தமது செம்பொற்றிருக்கோயிலில் வீற்றிருந்தருளினார்.

சிவபெருமான் சலந்தராசுரனைக் கொன்றருளியமையால் சலந்தராரி எனப்படுவர். இது இருபத்தைந்து மூர்த்தங்களுள் ஒன்று.

இச் சரித்திரம் கந்தபுராணம், கூர்மபுராணம் முதலிய மகாபுராணங்களிலே பரக்கக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தேவாரம் திருவாசகம் முதலிய திருமுறைகளும் இவ்வற்புதச் செயலைச் செப்பும்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனுர்

ஆருமெதி ராதவலி யாகிய சலந்தரனை யாழி யதனல்
ஈரும்வகை செய்தருள் புரிந்தவ னிருந்தமலை தன்னை வினவில்
ஊருமர வம்மொளிகொண் மாமணி யுமிழ்ந்தவை யுலாவி வரலால்
காரிருள் கடிந்துகன கம்மென விளங்கு காளத்தி மலையே.

எனவும்,

தரையொடு திவிதல நலிதரு தகுதிற லுறுசலந் தரனது
வரையன தலைவிசை யொடுவரு திகிரியை யரிபெற வருளின
னுரைமலி தருசுர நதிமதி பொதிசடை யவனுறை பதிமிகு
திரைமலி கடன்மண லணிதரு பெறுதிடர் வளர்திரு மிழலையே.

எனவும் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரத்திற் கூறப்படுவ தாலும்,

சமரமிகு சலந்தரன்போர் வேண்டினனைச்
சக்கரத்தாற் பிளப்பித்த சதுரர்போலு
நமனையொரு கால்குறைத்த நாதர்போலு
நாரணனை யிடப்பாகத் தடைத்தார்போலுங்
குமரனையு மகனக வடையார்போலுங்
குளிர்வீழி மிழலையமர் குழகர்போலு
மமரர்களபி னமுதுணநஞ் சுண்டார்போலு
மடியேனை யாளுடைய வடிகடாமே.

எனத் திருநாவுக்கரசுநாயனுர் தேவாரத்திற் கூறப்படுதலாலும்,

எங்குங் கலந்துமென் னுள்ளத் தெழுகின்ற
வங்க முதல்வ னருமறை யோகிபாற்
பொங்குஞ் சலந்தரன் போர்செல்ல நீர்மையி
னங்கு விரற்குறித் தாழிசெய் தானே.

எனத் திருமந்திரத்திற் சொல்லப்படுவதாலும் இச் சரித்திரம் வலியுறுத்தப்படும்.

சிவபெருமான் உக்கிர வடிவங்கொண்டார் என்று கூறப் பட்டிருப்பதனல் அது அவருடைய பெருங்கருணைக்கு இழுக் காகுமோ எனில் ஆகாது.

சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரகத்திலே "அரசன் கோபமிலனுய் இன்முகமுடையனுயினும் அவன்மாட்டு அச்சம் குடிகளுக்கு நிகழுதல் இயற்கையே. அதுபோலச் சிவபெருமான் இன்னருள்

மூர்த்தியாயினும் அநேக சூரியர் ஒரோவழித் தலைப்பட்டு விளங் குதலின் திருவுருத்திரத்துட் பீமன் எனப்படுகிறார். இன்னும் வேதம் சிவபெருமானை அஞ்சத்தக்க வச்சிரம் என்று கூறும். இங்ஙனம் சிவபெருமான்மாட்டு அச்சகாரணத்துவ முண்மை யினன்றே வாயு பானு அங்கி இந்திரன் இயமன் முதலிய தேவர் தொழில்களை அஞ்சி வகித்து உய்கின்றார் எனக் கூறப்படுவதால் தத்தம் அவ்வுண்மை தெளியப்படும்.

செய்பவராதலையுடைய தமது வலியின் அளவறியாதே மனவெழுச்சியினால் தம்மின் வலியாரோடு வினைசெய்தலைத் தொடங்கி, அவர் எதிர்த்தலான் அது செய்துமுடிக்கப்பெறாது இடையே கெட்டவர் உலகத்துப் பலராவார். சலந்தரனும் ஈசனது பேராற்றலை அறியாது இறந்து அழிந்தான்.

சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா

சக்கரத்தை யேற்பன் சலந்தரனு னென்றெடுத்துத்
துக்கமுற்று வீடினனே சோமேசா—வொக்கும்
உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

———.———

தருமபுரம் ஆதீனம்

ஸ்ரீ மெய்கண்டான் சித்தாந்த மகாநாட்டுத் தலைவர்

சிவஸ்ரீ காசிவாசி ஈசானசிவாசாரியர் அவர்கள்

தலைமையுரை

வாழ்த்து

நன்றுடை யானைத் தீயதில்லானை நரைவெள்ளே
றொன்றுடை யானை யுமையொருபாக முடையானைச்
சென்றடை யாத திருவுடையானைச் சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடை யானைக் கூறவென்னுள்ளங் குளிரும்மே.

நேச நிறைந்த வுள்ளத்தா னீல னிறைந்த மணிகண்டத்
தீச னடியார் பெருமையினை யெல்லா வுயிருந் தொழவெடுத்துத்
தேச முய்யத் திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பணித்த திருவாளன்
வாச மலர்மென் கழல்வணங்க வந்த பிறப்பை வணங்குவாம்.

பண்டைமறை வண்டரற்றப் பசுந்தேன் ஞானம்
பரிந்தொழுகச் சிவகந்தம் பரந்து நாறக்
கண்டவிரு தயகமல முகைக ளெல்லாங்
கண்டிறப்பக் காசினிமேல் வந்தவருட் கதிரோன்
விண்டமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் வெண்ணெ மேவும்
மெய்கண்ட தேவன்மிகு சைவ நாதன்
புண்டரிக மலர்தாழச் சிரத்தே வாழும்
பொற்பாத மெப்போதும் போற்றல் செய்வாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகில் காணப்படும் உயிர்கள் அண்டசம் (முட்டையிற் றோன்றுவன), சுவேதசம் (வேர்வையிற்றோன்றுவன), உற்பீசம் (வித்து வேர் முதலியவைகளினின்றுந் தோன்றுவன), சராயுசம் (கருப்பையிற்றோன்றுவன) என நால்வகைப்பட்டு, தாவரம், நீர் வாழ்வன, ஊர்வன, பறவை, விலங்கு, மனிதர், தேவர் என்னும் எழுவகைப்பிறவி பேதமுடையன. இவ்வெல்லா வுயிர்களுக்கும் உண்டி, உறக்கம், பயம், இன்பம் உரியன; ஆயினும் இன்பத்தைத் தெரிந்துணர்ந்து சாதனத்தால் பெறக்கூடிய உயிர்கள் மக்களும் தேவர்களுமே. அவற்றுள்ளும் தேவர் முதலியோர் உயர்ந்த பதவிகளைப் பெறுதற்குரிய சாதனங்களைச் செய்துகொள்ளுதற்கு மக்கட்பிறவியே உரிமையுடையது. இம்மக்கள், துன்பத்தை விடுத்து இன்பம் பெறுதற்கு நாடி முயன்று நிலைபேறான இன்பம் இதுஇதுவென்று தாம்தாம் அறிந்த அளவில் முடிபு கட்டினர்; இங்ஙனமே மக்களுட் சிறந்தோரும், முனிவரும், தேவரும், தேவரின் மேலாய நிலையினரும் நிலைபேறுகிய இன்பமும் அது பெறுதற்குரிய நெறியும் தாம்தாம் அறிந்த அளவு ஆராய்ந்து முடிவுசெய்தனர். அம்முடிபுகளே சமயங்களாம்.

அவைகளுள் மக்களுட் சிறந்தோரால் அமைக்கப்பெற்ற சமயங்கள்: உலகாயதம், பௌத்தம், ஆருகதம் என்னும் பழைய சமயங்களும், பிற்காலத்துத் தோன்றியவைகளும், இக் காலத்துத் தோன்றுகின்றனவுமாம். இனி, முனிவர் முதலிய வர்களால் அமைக்கப்பெற்ற சமயங்கள் மீமாஞ்சை, சாங்கியம், யோகம், வேதாந்தம் முதலிய வைதிக சமயங்களாம். பாஞ்ச ராத்திரம், இரணியகருப்பம், பாசுபதம் முதலாயின தேவர்க ளாலும் அவரின் மேலாகிய உருத்திரர்களாலும் அமைக்கப் பெற்ற சமயங்களாம்.

இனி முழுமுதற்கடவுளாகிய பரமசிவனால் அருளிச்செய்யப்பட்ட சமயம் சைவமாம். அது சிவனால் ஆக்கப்பெற்றமையின் அப்பெயர் பெற்றது.

சமய நூல்களெல்லாம் கூறும் பொருள்கள் இறைவனும் இறைவனியற்புநூலும், அளவைகளும், பொருளியல்பும், வேண்டுஞ் செய்திமுறைமைகளும், பெத்தமும், முத்தியும் என்னும் இவைகளேயாம். இவைகளை ஒவ்வொரு சமயநூல்களும் வெவ்வேறாகக் கூறும். நம்முடைய சைவத்துக்குரிய இறைவன் சிவபெருமானே என்பது வெளிப்படை. அவ்விறைவன் இயம்பிய நூல்கள் வேதசிவாகமங்களே; அளவை, பொருள்களை யறியும் ஆன்மசிற்சத்தியே; பொருள்கள் பதி பசு பாசங்களே; வேண்டுஞ் செய்தி முறைமைகள் சரியை கிரியா யோக ஞானங்களே. பெத்தமாவது ஆன்மஞானம் மும்மலங்களால் மறைப்புண்டு கிடத்தலே, ஆன்மா மும்மலங்களும் நீங்கப்பெற்றுச் சிவானந்தம் அனுபவிக்கப்பெறுதலே முத்தியின்பமாம். இது,

"படிக்கு நூல்கள் சிவாக மம்பசு பாசமோடு பதித்திறம்
எடுத்தி யம்புவ தீசன் வார்கழ லேத்திடுந்தொழி லென்றுமே
விடுத்திடும் பொருள் காமமாதிகள் வேண்டி டும்பொரு ளீண்டருள்
முடித்த மும்மலம் விட்டுநின்மல னேடுநின்றிடன் முத்தியே"

என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தாலும் உணரலாம்.

இனி, நம் சமயத்துக்குரிய இறைவனூல் இரண்டனுள் வேதத்தின் பொருள், சைவாசாரியர்பால் சிவாகமங்களை முறையே ஓதியுணர்ந்தார்க்கன்றி ஏனையோர் அறியும் பான்மைத்தன்று. அது,

"இருட்பெருங் கடலுள் யாமத் தெறிமருத் திடைப்பட் டாங்குப்
பொருட்பெருங் கடலாம் வேதம் புடைதொறு மலைப்ப விந்நாள்
அருட்பெருங் கடலே யெய்த்தே மமைந்தில துணர்வி யாங்கள்
மருட்பெருங் கடலி னீங்கும் வண்ணமொன் றருடி யென்றார்"

என, வேதமுழுவது மோதியுணர்ந்த பிரமபுத்திரர்களாகிய முனிவர் கூற்றாக வருங் கந்தபுராணச் செய்யுளாலும்,

"ஞான சம்பந்த ஞான தேசிக
நல்லருட் டிறத்தா னம்பி நீயே
பல்லுயிர்த் தொகுதியும் பயன்கொண் டுய்கெனக்
குடிலை யென்னுந் தடவய லுப்பண்
அருள்வித் திட்டுக் கருணைநீர் பாய்ச்சி
வேத மென்னும் பாதபம் வளர்த்தனை
பாதப மதனிற் படுபயன் பலவே, அவற்றுள்,
இலைகொண் டுவந்தனர் பலரே யிலையொரீஇத்
தளிர்கொண் டுவந்தனர் பலரே தளிரொரீ
அரும்பொடு மலர்பிஞ் சருங்கா யென்றிவை
விரும்பினர் கொண்டுகொண் டுவந்தனர் பலரே
அவ்வா றுறுப்பு மிவ்வாறு பயப்ப
ஒரும்வே தாந்தமென் றுச்சியிற் பழுத்த
ஆரா வின்ப வருங்கனி பிழிந்து
சாரங் கொண்ட சைவசித் தாந்தத்
தேனமு தருந்தினர் சிலரே"

என வரும் இவ்வாதீனத்துக் குமரகுருபரசுவாமிகள் திருவாக்கானும் இனிதறியப்படும்.

இக்காலத்துள்ள வேதபாஷ்யங்களும் அவற்றை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பெயர்த்தெழுதிய மொழிபெயர்ப்புக்களும் புறச்சமயத்தார்கள் இயற்றியன; ஆதலின், அவையெல்லாம் மெய்யான பொருளுரைகளெனக் கொள்ளலாகாது. இதுபற்றி ஒருசிறிது ஈண்டுக் காட்டுதல் நன்மைதருமென எண்ணுகிறேன். வேதங்களின் சிறந்த பகுதியாகிய ஸ்ரீருத்ரம் பதினொரு அநுவாகமுடையது; ஆகலின், 'உருத்ரை காதசனீ' என்றும், நூறு உருத்திரர்களை அதிதெய்வமாகவுடைமையால் 'சதருத்ரீயம்' எனவும் பெயர்பெறும். இதற்குச் சாயணாசார்யர் பட்டபாஸ்கரர் முதலியோர் பாஷ்யங்கள் எழுதியுள்ளார்; இத்திருவுருத்திரத்தின் இறுதி யநுவாகத்திலே இதன் அதிதேவதைகளாகிய நூறு உருத்திரர்களுக்கும் வணக்கங் கூறப்படுகிறது.

'நமோருத்ரேப்யோ யேபிருதிவ்யாம் யேந்தயரிக்ஷே யேதிவியேஷா மந்நம் வாதோ வர்ஷ மிஷவஸ் தேப்யோ தச ப்ராசீர் தசோதீசீர் தசதக்ஷிணா தசப்ரதீசீர் தசோர்த்வாஸ் தேப்யோ நமஸ்தே நோ ம்ருடயந்து' என்பது அவ்வுருத்திர மந்திரப்

பகுதி. இப் பகுதிக்குப் பாடிய மெழுதினோர் கூறிய பொருள் களையும் நமது சைவஞானசார்யர் கூறிய பொருள்களையும் நாம் அறிவோமானால் அதுகொண்டே ஏனைய வேதப்பொருள்களின் பாடியங்களும் மொழிபெயர்ப்புக்களும் எவ்வாறிருக்குமென்பது தெளிவாகும். பாடியகாரர் இருவருங் கூறிய பொருள் வருமாறு:—

உருத்திரர்களுக்கு வணக்கம். எவர்கள், நிலத்திலும் இடை வெளியிலும் விண்ணிலும் இருக்கிறார்களோ, எவர்களுக்குச் சோறும் காற்றும் மழையும் அம்புகளாயுள்ளனவோ அவர் (ருத்ரர்)களுக்கு வணக்கம். எவ்வித வணக்கமெனின், கிழக்கே பத்து; அஃதாவது, கிழக்குமுகமாக அஞ்சலி செய்யுங்கால், பத்து விரல்கள் கிழக்குமுகமாக ஆகின்றன. இவ்வாறே தெற்கு முதலிய திக்குகளிலும் கூட்டியுரைக்கற் பாற்று. இத்தகைய; (பத்துவிரல்கள் அவ்வத் திசை நோக்கியுள்ள) அஞ்சலி விசேடங்களால் அவ்வுருத்திரர்க ளுக்கு வணக்கம் ஆதக; அவ்வுருத்திரர்கள் எங்களுக்கு இன்பஞ் செய்வார்களாக; என்பதாம்.

இனி, ஸ்ரீமத் உமாபதிசிவாசாரிய சுவாமிகள் பௌஷ்க ராகம விருத்தியின் அத்துவசோதனைப் பிரகரணத்தில் நிவிர்த்தி கலாசோதனை கூறுங்கால், அதன்கணுள்ள நூற்றெட் டுப் புவனங்களின் அதிபர்களாகிய உருத்திரர்களைக் கூறி இவர் கள் தைத்ரிய சாகையின் உருத்திரப் பிரசின முடிவிலே அவ் வத் திக்கின்கணுள்ள உருத்திரர்கள் பப்பத்து எண்ணிக்கை யோடும் வணக்கத்தோடும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள் ளார்கள்; என்று உரைத்தருளினார்கள்; இரு கைவிரல்கள் பத் தும் கிழக்கு முதலிய திசைகளில் நுனியாக அமைந்த வணக்கம் என்ற பாஷ்யகாரர் உரையும், கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் பப்பத்து உருத்திரர்களாக இருக்குமவர்க்கு வணக்கமென்ற சைவாசாரியருரையும் எவ்வளவு வேறுபாடு உடையன என்ப தும் எது உண்மை என்பதும் நாம் உணரத்தக்கன.

சிவநேயச்செல்வர்களே!

ஸ்தாலீபுலாக நயமாக இங்குக் கூறியதுகொண்டு வேதங் களுக்கு வேற்றுச் சமயிகள் கூறிய உரைகளும் அவற்றின் மொழிபெயர்ப்புக்களும் வேத வாய்மைச் செம்பொருளைத் தெரிய

வொட்டாமல் மயக்கஞ் செய்வனவேயாம் என்பதறியப்படும். ஆதலின், வேதப்பொருளைச் சிவாகம ஞானக்கண்கொண்டு உணரவேண்டுமென்பது தெளிவாம்.

இனி, வேதத்தின் மெய்ப்பொருள் இனிதாக விளங்கும் பொருட்டு அதன் பாடியம்போல அருளிச்செய்யப்பெற்ற சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டாம். அவற்றின் சாரங்களைத் தொகுத்தெடுத்து உபதேசிக்கப்பெற்ற உபாகமங்கள் இருநூற்றேழு உள்ளன; அம்மூலாகமங்கள் பலவற்றிற்கும், உபாகமங்கள் பலவற்றிற்கும் பேருரை வகுத்த ஆசிரியர்கள் ஸ்ரீராமகண்டர், ஸ்ரீநாராயணகண்டர் முதலிய ஆதிசைவ குலசிகாமணிகளேயாவர்; இவர்கள் அருளிச்செய்த ஆகம உரைகளில் இப்போது கிடைக்கக் கூடியனவாயுள்ள மிருகேந்திரவிருத்தி, மதங்கவிருத்தி பௌஷ்கரவிருத்தி முதலியன வெளிவராதிருப்பதும், தமிழில் வராதிருப்பதும் பெரிதும் வருந்தத்தக்கதே. சிவாகமங்கள் வெளிவராதிருப்பது இப்போதுதான் என்பதில்லை. மெய்ப்பொருணாயனார்பால்.

"உங்கணா யகனார் முன்ன முரைத்தவா கமநூன் மண்மேல்
எங்குமில் லாததொன்று கொடுவந்தேன்"

என முத்தநாதன் கூறியதனாலும்,

"பேறெனக் கிதன்மே லுண்டோ பிரானருள் செய்தவிந்த
மாறிலா கமத்தை வாசித் தருள்செய வேண்டும்"

என நாயனார் கூறிய ஆர்வமொழியாலும் நாம் ஆறுதலடைவோமாக;

மிருகேந்திரவிருத்தியில் ஆசிரியர் நாராயணகண்டர் நாம் உரை செய்தற்குக் காரணம் கூறும் வழி,

"உபர்யுபர்யேவ க்ருதாநி கைச்சின் மதாந்தராணாம் நிபந்தநாநி| நோத்பின்னமுத்ரம் த்வித மத்ய யாவத் தஸ்மாத் குருர்மா மிதமன்வசாத்ஸ:|| பிறமதங்களின் கிரந்தங்கள் சிலரால் மேன்மேலும் செய்யப்பட்டுள்ளன; இந்த (மிருகேந்திராகம) நூல் இதுகாறும் இடப்பட்ட முத்திரை திறக்கப்படவில்லை. ஆதலால், எமது குரவர் இதற்கு உரை செய்யும்படி கட்டளையிட்டார் என்று கூறுவதும்; ஸ்ரீ உமாபதிசிவாசாரியர்

பௌஷ்கரவிருத்தியில், "உத்தேசமாக எடுத்துக்கொண்ட ஆறு பதார்த்தங்களுள் காரகபதார்த்தம் பரீக்ஷிக்கப்படாமைக்குச் சமாதானங் கூறி முடிவில், இப்படலம் எங்கேனும் கிடைக்குமாயின் இச்சங்கைக்கு இடமில்லை என்று கூறுவதும் சிந்திக்கத் தக்கன.

இனிச் சிவாகமங்களுடைய தோற்றம் பற்றியும் அதனைச் சிவபெருமான் காரணன் முதலாயுள்ள தேவர்கட்கு அருளிச் செய்த முறைபற்றியும் சிவாகமங் கூறுவதைத் திருமுறைகளும்,

"அண்டர்தமக் காகமநூன் மொழியும் ஆதியை"

என்பது முதலிய திருப்பாடல்களால் உபதேசிக்கின்றன; நமது உமாபதிசிவனாரும் பௌஷ்கரவிருத்தியில் சிவாகமவரலாறு சுருக்கி எழுதியதை இங்குத்தருதல் நலந்தரும்; அது வருமாறு:-

"மலர்தலை யுலகின்கண் மும்மலங்களான் மறைப்புண்ட அறிவுந்தொழிலு முடைமையாற் கடப்பதற்கரிய பிறவிப்பெருங்கடனடுவு ளழுந்தி, அதனைக் கடந்துய்யுமாறறியாத அனைத்துயிர்களையும் உய்யக் கொள்ளும்பொருட்டுப் பேரருள் நிறைந்த மூவிருகுணத்து முதல்வனாய பரமசிவன் காமிகமுதல் வாதுளமிறுதியான அருணூல்களை நாத முதலிய வடிவினவாக அருளிச் செய்தான்.

பின்னர், அம்முதல்வன் சாதாசிவ வடிவினனாகியும் நின்று நாத முதலிய வடிவினவாகி வந்த அவ்வாகமங்களையே எண்ணிறந்த செய்யுள் வடிவாகப் பகுத்துப் பிரணவர் முதலிய சிவன்கள் பதின்மருக்கும் அநாதிருத்திரர் முதலிய உருத்திரர் பதினெண்மருக்கும் காமிக முதலிய தொகுதி முறையானே உபதேசித்தருளினன். இதனைத் தந்திரவாதார படலத்தில் விரித்துக் காட்டுவாம்.

இனி, அவ்வவ்விடங்களினின்றும் முறையானே மாமேரு சிகரத்தை அடைந்த அவ்வாகமக் கடலினின்றுஞ் சாரமாக எடுத்து மந்தவுணர்வுடையோர்க் கருளுதற்பொருட்டு நான்கு பாதங்களுடைய பௌட்கரமெனப் பெயரிய ஆகமத்தை அறிவுறுத்தருளிய சிகண்ட முதல்வன்பாற் சரியை கிரியா (யோக)

பாதங்களைக் கேட்ட சனற்குமாரமுனிவர் முதலாயினோர் பதி முதலிய ஆறு பொருள்களையுந் தெரிந்துரைக்கும் ஞானபாதத்தைக் கேட்குங் காதலுடையராய் அம் முதல்வன் றுதியையே மங்கலமாகக் கருதி அப் பெருமானது திருமுக நோக்கம் பெற்றுத் துதித்தன் முன்னாக வினாவுகின்றனர்'' என்பதாம்.

இங்ஙனம் கூறிய சிவாகமங்களின் நாற்பாதங்களுள் ஞான பாதத்து ஓதும் பொருள்களை ஆராய்ந்து நிர்ணயம் செய்வதற்கு எழுந்தது சிவஞானபோதமென்பது கைலாயபரம்பரைச் சந்தான குருமரபின் வந்த ஆசாரியர்கள் எல்லோரும் அருளிய உண்மையாகும். சிவஞானபோதம் என்ற பெயரும் இப் பொருள் தருவதென்பது திராவிட பாடியகாரர் முதலிய பேராசிரியர்கள் காட்டியவாறுபற்றி யுணரப்படும். அஃதாவது:—சிவஞானம் இரண்டுவகைப்படும். அது, சிவஸ்ய ஸமவேதா யா சக்திர் ஞானத்மிகாமலா ஸைவஜ்ஞான மிதிப்ரோக்தம் சாப்தந்ததநுமாபகம்.''

இதன் பொருள்:—''உயர்ஞானமிரண்டாம் மாறுமல மகல அகலாத மன்னுபோதத் திருவருளொன் றென்றதனைத் தெளியவோதுஞ் சிவாகமமென் றுலகறியச் செப்புநூலே'' என எமது ஸ்ரீமத் உமாபதிசிவம் விளக்கியருளியபடி, திருவருள் ஞானம் ஒன்று; மற்றொன்று அதனை அனுமானஞ் செய்துணர்த்தும் சிவாகமமாம். சிவாகமம் பற்றி அனுமானஞ் செய்து திருவருண்ஞானத்தை யுணருமாறு, நமது சந்தான துவிதிய குருமூர்த்திகளாகிய ஸ்ரீமதருணந்திசிவம் ''ஆரியமாய் அறம்பொருளோ டின்பம்வீ டெல்லாம் அறைந்துயிர்கட்கு அறிவுசெயல் அளிப்பதுநூல் அந்நூல், கூரியராய் உள்ளவர்கள் ஓதவோதிக் கொண்டுவர லால்முன்னே குற்றமின்றிச், சீரியபேரறிவுடையோர் செப்ப வேண்டும்'' என அருளியவாற்றான் அறியப்படும்.

திருவருள்ஞானத்தை யுணர்த்துவது சிவாகமங்களெல்லாவற்றிற்கும் உரியதேயாம். ஆதலின், இங்குச் சிவஞானத்தைப் போதிப்பதென்பது, சிவாகமங்களின் பொருள்களை முரணறுத்து நிர்ணயிப்பது என்பதாம். இது சிவஞானபாடியத்துங் காண்க.

சிவாகமங்கள் அனைத்தினுங் கூறப்படும் பொருள்களை முழுதுணர்ந்து முரணறுத்துரைத்தல் ஏனையோரால் இயலாததாதலின், முற்றுணர்வுடைய இறைவனே அது செய்தல்வேண்டும் என்பது பெறப்பட்டது. ஆதலின், சிவஞானபோதம் முதற்கண் கல்லாலனிழலின் வீற்றிருந்த ஆதிகுருவாகிய சிவபெருமானே அருளிச்செய்தாரென்வது குருமரபின் வந்தோர் துணிபாம். சித்தாந்தமென்ற பெயர் சிவாகமங்கட்கே யுரியது. அது "சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்" என்னும் சித்தியார் திருவாக்கும் உணர்த்தும். எனவே, சிவாகமங்களாகிய சித்தாந்தத்தின் பொருளை நிச்சயித்துரைக்கும் சிவஞானபோதத்தைக் குருமரபால் பெற்று விளக்கியருளிய அருட்குரவர் ஸ்ரீமெய்கண்டசிவனாவர்; ஆதலின், அவர் அருளிச்செய்த சித்தாந்தமாகிய சிவஞானபோதமும் அதன் வழிநூல் சார்புநூல்களும் மெய்கண்ட சித்தாந்தம் என வழங்கப்பெறும். இந்த மகாநாடு மெய்கண்ட சித்தாந்தமாகிய சிவஞானபோதத்தைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி உரைகளை நாமெல்லாம் கேட்டு மெய்யுணர்வு பெறுதற்பொருட்டுத் திருக்கைலாய பரம்பரை மெய்கண்ட சந்தானத்தின் வந்த திருத்தருமையாதீனத்துக் குருஞானசம்பந்த மூர்த்திகளின் திருமரபில் இருபத்துநான்காவது குருமூர்த்திகளாய் இங்கே எழுந்தருளிய ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முகஞானதேசிக சுவாமிகளால் கூட்டுவிக்கப்பட்டது. ஆதலின், இந்த மகாநாடு "மெய்கண்டான் சித்தாந்த மகாநாடு" எனப் பெயர்பெற்றது மிகவும் பொருத்தமுடையதே.

மெய்கண்டதேவர் குருமரபால் சிவஞானபோதத்தைப் பெற்றுத் தமிழில் எமக்களித்தருளினர் என்பது "முன்னாள் இறைவனருள் நந்திதனக் கியம்ப நந்தி, கோதிலருட் சனற்குமாரர்க்குக் கூறக் குவலயத்தின் அவ்வழியெங் குருநாதன் கொண்டு, தீதகல எமக்களித்த ஞானநூல்" என அருணந்திகுரவர் விளக்கி அருளியதனால் தெளியப்படும். இப்பாடலில் எமக்கென்றது தமிழ்மக்களாகிய நம்மவர்க்கு என்பது பொருள், ஆதலின், தமிழ்மொழியால் அருளிச்செய்தாரென்பதும், "இயம்ப" கூற, கொண்டு, அளித்த ஞானநூல் என்பதனால் இயம்பியதும் கூறியதும் வாக்கியத் தொடரால் யாக்கப்பட்ட நூலையாம் என்பதும் பெறப்படும்.

இனி, ஆசிரியர் மெய்கண்டசிவனுர்க்குப் பரஞ்சோதிமுனிவர் உபதேசஞ் செய்ய, அவ்வுபதேச மொழியையே நூலாகச் செய்து தந்தாரென்றும், வடமொழியில் நூல் மெய்கண்டார்க்கு முன் இல்லை என்றும் இக்காலத்துக் கூறுவாருமுளர்; வடமொழிச் சிவஞானபோதத்தை மெய்கண்ட சந்தான குரவராகிய ஸ்ரீமத் உமாபதிசிவனுர் தாமருளிய பௌஷ்கரவிருத்தியில் ஐந்திடங்களில் பிரமாணநூலாக உதாரணங் காட்டுதலானும், அவ்வாசிரியர் காலத்துக்கு அடுக்கவிருந்த சதாசிவ சிவாசாரியர் வடமொழிச் சிவஞானபோதத்துக்கு அம்மொழியில் உரை செய்து நூல் வரலாறு கூறுவதாலும், சிவாக்கிரயோகிகள் இந்நூலுக்குப் பாடியம் செய்திருத்தலானும், அப்பய்யதீக்கிதர் சிவார்க்கமணிதீபிகையில் இரண்டாஞ் சூத்திரத்தை எடுத்து உரைத்தலானும், ஞானப்பிரகாசமுனிவர் வெள்ளியம்பலவாண முனிவர் முதலிய வடமொழி வல்லுனரெல்லாம் உரைசெய்தும் உதாரணமாக எடுத்தாண்டும் பிரமாணமாகக் கொள்ளுதலானும், உலகுடைநாயனுர் "அருட்டுறை யண்ணல் மொழி பெயர்த் தருணூல் முதலா மூன்று நூற்கருத்தும்" என மொழிபெயர்ப்பென்பதைக் கிளந்துரைத்தலாலும், இங்ஙனமே திராவிடமாபாடியம் வகுத்த ஆசிரியர் சிவஞானயோகிகள் சூத்திரந்தோறும் "இங்ஙனம் பாடத்தை மொழிபெயர்த்துக் கொண்டு" என்று கிளந்துரைத்தலானும், இவ்வாறு மெய்கண்ட சந்தான குருமரபில் வந்த ஆசிரியன்மாரெல்லாரும் ஒரேமுகமாகக் கூறிவரும் உண்மையை அல்லாதார் இல்லை என்பது பொருந்துமா என்பது அறிஞர் ஆராயத்தக்கது.

இனி, தமிழ்ச் சிவஞானபோதத்திலுள்ள நயம் வடமொழிச் சிவஞானபோதத்துக்கு இல்லை எனக் கூறுவாருமுளர். வடமொழியிலும் செந்தமிழிலும் நிரம்பிய பெரும்புலமை வாய்ந்த அருளாளர்களாகிய ஸ்ரீமத் உமாபதிசிவனுர், சிவாக்கிரயோகிகள், அப்பய்யதீக்கிதர், திராவிடமாபாடியகாரர் முதலிய தொல்லாசிரியரெல்லாரும் இருமொழி நூற்கும் ஒரே பொருள் கண்டு ஒற்றுமைப்படுத்தி உபதேசித்தருளுதலால் தமிழ் நூலுணர்ச்சி யொன்றுமேயுடையார் இது நயமுடையது அது நயமில்லாதது என்று கூறுவதன் பொருத்தம் அறிஞர் ஆராயத்தக்கது.

இனி, அவர் கூறுபவற்றுள் இரண்டொன்று இங்குக் காட்டப்படும். தமிழ்ச் சிவஞானபோத முதற் சூத்திரத்தில் "அவனவளதுவெனும்" என்று கூறியிருக்க, வடமொழிச் சூத்திரம் "பெண்ணாணலியாதி" என்று கூறுவது நயமில்லையென்பர் "பெண்ணாகி யாணா யலியாய்" என்பது முதலாகத் திருமுறைகளுள் வருவன பலவும் நயமில் முறையென்று கொள்ளலாமா? "அன்னையும் பிதாவும்" "அம்மையே யப்பா" அம்மையப்பரே உலகுக் கம்மையப்பர்" என்பனவும் இங்குச் சிந்திக்கத்தக்கன; "எனும்" என்னும் தமிழ்ச் சூக்திரவாக்கியத்துக்கும் "ஆதி என்னும்" வடமொழிச் சூக்திரவாக்கியத்துக்கும் பொருள் ஒன்றே என்பது திராவிடமாபாடியகாரர் விளக்கி யருளினர்.

இனி, "மூவினைமையின்" என்ற தொடரின் பொருணயம் "கார்யதர்சநாத்" என்ற வடமொழிச் சூத்திரப்பகுதிக்கு இல்லையென்பர். கர்த்தாவுண்மையைச் சாதிப்பதற்குக் கார்யம் என்ற சொல் சிறந்த சாதனமாம் என்பது உமாபதிசிவனார் பௌஷ்கரத்தில், "கார்யபதந்து த்ருஷ்டாந்தே சாதனவைகல்ய சங்கா பரிகாராய" என்று கூறியதுபற்றி யறியப்படும். இதன் பொருள்: "கார்யமென்னுஞ் சொல் திருஷ்டாந்தத்தில் சாதனக் குறைவு பற்றிய ஆசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு" என்பதாம்.

இனி, மலத்துளதாம் என்ற சொற்றொடர் வடமொழிச் சூத்திரத்தில் இல்லை என்பர். இதனைத் திராவிடமாபாடியகாரர் முதற் சூத்திர பாடிய முடிவில், "அற்றேல் வடமொழி முதற் சூத்திரத்தில் மலத்தால் என்பது இல்லையாலோவெனின், அற்றன்று; நாலாம் பாதத்தில் இதனால் என்பது (அஸ்மாத்) மலத்தால் என்னும் பொருட்டு; ஆண்டுச் சிருட்டிப்பன் இதனால் என்பதை இதனால் சிருட்டிப்பன் என மாறிப் பொருள் உரைக்க; அற்றேல் சுட்டுப்பெயர் முன் வந்ததனை சுட்டுவதே ஆகலின் அங்ஙனம் வாராத மலத்தைச் சுட்டுமாறு என்னை யெனின், அற்றன்று; சுட்டுப்பெயர் முன் வந்ததனையே சுட்டும் என்னும் நியமம் செய்யுளுக்கின்மையானும், சூசிப்பது சூத்திரமாகலானும் நாலாஞ் சூத்திரத்து வருவதனை ஈண்டுச் சுட்டுப் பெயரால் சூசிப்பித்தாரெனக் கொள்க; இஃதுணராதார் இதனால் என்பதற்கு 'இங்ஙனமாகலின்' எனப் பொருளுரைப்பர். அது கூறுமையே பெறப்படுமென்றொழிக; அற்றாகலினன்றே

ஆசிரியர் இங்ஙனமாகலின் அந்தமாதியென்று ஓதாது வாளா கூறியொழிந்ததூஉமென்க" என்று தமிழ்மொழி வடமொழிச் சூத்திரங்கட்கு ஒற்றுமைப்பொருணயங் காட்டி மேல் வருஞ் சூத்திரங்களினும் அவிரோதநயனம் செய்தருளுகின்றார்.

இனி, என்மனார் புலவரென்பது வடமொழிச் சூத்திரத்துள் இல்லை என்பர். ஒரு மொழியிலுள்ள நூலை மற்றொரு மொழியில் பெயர்த்துச் செய்வோர் அந்நூலினுள்ள மொழிகளுக்கெல்லாம் நேரான பதம் தாம் பெயர்க்கும் நூலில் எழுத வேண்டுமென்பது பொருத்தமில்லை. அது,

"நிதாய ஹ்ருதி விஶ்வேசம் விதாய குருவந்தனம்
பாலானும் சுகபோதாய க்ரியதே தக்க ஸங்க்ரஹ:
யஸ்யாஹு ராக மவித பரிபூர்ண சக்தே
ரம்சே கியத்யபி நிவிஷ்ட மமும்பிரபஞ்சம்
தஸ்மை தமால் ருசிபாஸுர கந்தராய
நாராயணீ ஸஹசராய நமஶ்ஶிவாய"

என்னும் தர்க்கசங்கிரக சிவதத்துவவிவேகங்களின் சுலோகங்களோடு,

"மன்ற வாணனை மனத்திடை நிறுவிவண் டுறைசை
வென்ற சீர்நமச் சிவாயமெய்க் குரவனை யிறைஞ்சி
என்ற னைப்பொருஉ மிளையவர்க் குணர்வினி துதிப்பச்
செந்த மிழ்ச்சொலாற் செயப்படுந் தருக்கசங் கிரகம்.
உலகெ லாந்தன தொருசிறு கூற்றினு ளமைய
அலகி லாற்றலா னிறைந்தவ னெனவரு ணூலோர்
குலவி யேத்துவோ னெவனவ னுமையொரு கூற்றின்
அலர்க றைக்களச் சிவபிரா னடியிணை போற்றி"

என்னும் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யுட்களை ஒப்புநோக்க வல்லார் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் மொழிபெயர்ப்பில் நேரான பதமிருக்க வேண்டுமென்று கூறார்; ஏனைய சூத்திரங்களுக்குக் கூறியவைகளும் இங்குக் கூறிய ஒற்றுமைநயம்பற்றி யுணர்ந்து மாறுபாடின்மை தெளியப்படும்.

இவ்வாறு வடமொழியிலும் தமிழ்மொழியிலும் உள்ள சிவஞானபோதம் ஒன்றே என்பதும், வடமொழியில் அருளிச்செய்தவர் கல்லால் நிழலில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆதிகுரவராய சிவபெருமானே என்பதும், அக் குருமரபில் அந்நூலைப் பெற்று நாமெல்லாம் உய்யும்படி தமிழில் அருளிச்செய்த கருணையாளர்

திருவெண்ணெய் மெய்கண்டதேவரென்பதும் தெளிவா யிற்று. ஸ்ரீ அருணந்திகுரவரும், ஸ்ரீ உமாபதிசிவனாரும் தமிழ்ச் சிவஞானபோதம் மொழிபெயர்ப்பு நூலென்பது கூறிற் றிலர் எனின், அவ்விரண்டு ஆசிரியன்மாரும் மேற்கோள், ஏது, உதாரணம் என்னும் இவை மெய்கண்டார் அருளிச்செய்தார் என்பதையும் கூறிற்றிலர். ஆதலின், அவர் கூறாதிருத்தலின் நாம் மெய்கண்டதேவர் செய்திலர் என்று கூறுவோமா? கூறேம். அதுபோலவே மொழிபெயர்ப்பென்று கூறாவிடினும் மெய்கண்ட சற்குரு சம்பிரதாயத்தில் வந்த அருட்பெரி யாரெல்லாம் மொழிபெயர்ப்பு நூலென்றே விளங்குரைக்கும் உண்மையை, அல்லாதார் இல்லை என்பது பொருத்தமற்றதாம்.

இனிச் சிவஞானபோதப் பாயிரம் இரண்டினும்,

"எந்தை சனற்குமா ரனேத்தித் தொழவியல்பாய்
நந்தி யுரைத்தருளு ஞானநூல்—சிந்தைசெய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டான் றாரணியோர் தாமுணர
வேதுதிருட் டாந்தத்தா லின்று"

என்றும், 'நந்திமுனி கணத்தளித்த வுயர்சிவஞானபோதம்' என்றும் கூறப்படலால் நங்குருமரபுக்கெல்லா முதற்குருநாத னை திருநந்திகுரவரே சிகண்டமுதல்வர்பாற் கேட்ட சிவஞான போதத்தை முனிவர்கணங்களுக்கு உபதேசித்தருளினரென் பது தெளிவாகப் பெறப்படுகின்றது. இவ்வாறு விளங்குரைத் தல்பற்றித் தங்கொள்கை நிலைபெறாதொழிதலின் பாயிரச் செய்யுட்கள் வேண்டா வென்பாருமுளர். அவ்வாறாயின், ஒவ் வொருவரும் தத்தங் கொள்கைக்கு மாறுபட்ட பகுதிகளை வேண்டாவென்பர்; வேண்டாவெனின், ஒரு நூலும் நிலைபெறா தொழியும்; ஆகலின், இது சொல்லற்பாலதன்று.

சித்தாந்த ஞானச் செல்வர்களே!

இக்காலத்தில் ஏனைய சச்சரவுகள் போலத் தமிழ்மொழி வடமொழி பற்றிய விவாதங்களும் நிகழுகின்றன. நாம் நம்முடைய பரமாசாரியசுவாமிகள், 'ஆரியத்தொடு—செந்தமிழ்ப் பயன் அறிய வேண்டும்' என்றும், தமிழ்ச்சொல்லும் வடசொல் லும் சிவபிரான் தாணிழல் சேர்தற்குச் சாதனங்களாமென் றும், சைவத்திற்குரிய உண்மைநூல்கள் எந்த மொழியி லிருப் பினும் அவையெல்லாம் வேதநூல் சைவநூல்களாகிய முதனூல்

களினின்றும் விரிந்த நூல்களே என்றும் நமக்கு உபதேசித் தருள்வதால் அவ்வுபதேசவழியினின்று பெருமானை வழிபாடு செய்து பேரின்பவாழ்வுற முயல்வதே நாம் செய்யத்தக்கது.

இனி, அங்ஙனம் மெய்யான இன்பவாழ்வு பெறுதற்குரிய நம்முடைய இயல்பும் அதனைப் பெறுவித்தற்குரிய பெருமான் இயல்பும் அதனை இதுகாறும் நாம் பெறுதற்குத் தடையாய் இருந்த பொருளின் இயல்பும் அத்தடையை நீக்கி அப் பேற்றைப் பெறுவிக்கும் சாதனத்தின் இயல்பும் அச் சாதனத்தைப் பெறும் வழியும் அதனைச் சாதிக்கும் முறையும் சாதித்ததனுல் வரும் இன்பத்தின் இயல்பும் என்னுமிவைகளை நாம் உள்ள வாறு உணரவேண்டுவது நமது கடமை. அங்ஙனம் உணர்தற்கு இந்த மனிதசரீரம் இன்றியமையாத சாதனம். இது இன்ன காலத்தில் நீங்குமென்பது நம்மால் அறியப்படாதது. இச் சரீரம் கருவினுள் அழியினும் அழியும். கருவினுள் பரிண மித்து அழியினும் அழியும். கருவினின்று பிறந்தழியினும் அழியும். பாலனுய் அழியினும் அழியும்; தருணனுய் அழியி னும் அழியும்; முதியனுய் அழியினும் அழியும். ஆதலால், இந் தக் கிடைத்தற்கரிய சரீரத்தைப் பெற்ற நாம் இது உள்ள பொழுதே மானுடப் பிறவியாற் பெறவேண்டிய பேற்றைப் பெறுதற்குரிய ஞானத்தை அறிதற்கு இச் சிவஞானபோதக் கேள்வி சிந்தனை முதலியவைகள் அவசியமாகச் செய்யத்தக்கன; ஆயினும் நமக்குள்ள வினைப்பயன்களை அனுபவித்தற்கு உரிய முயற்சியிலேயே நம்மை நமதுள்ளம் தள்ளுகின்றது. அவ்வழியும் ஏதோ புண்ணிய வசத்தால் சிவஞானபோத முதலிய மெய்கண்ட சித்தாந்த நூல்களைப் படிக்கவும், கேட்கவும் விருப்பமெய்தினும் அவற்றை நமக்கு எடுத்துச் சொல்வாரும், விளங்கவைப்பாரும் எங்குங் கிடைப்பது அரிதினுமரிது; நானும் இமயமலை வரை சென்று பார்த்தும் எங்கும் எவரையும் காணப்பெற்றிலேன்; இங்ஙனம் சிவஞானத்தை விரும்பும் அன்பர்களுக்கு அதனை அளிப்போர் அரியராகிய இக்காலத்தில் நம்முடைய ஸ்ரீலஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் கருணைகூர்ந்து இந்த மகாசபையைக் கூட்டு வித்துச் சிவஞானபோத உபந்நியாசத்தை நாமெல்லோரும் கேட்டு நலம்பெறும் வண்ணம் செய்தருளுகின்ற சிவஞான தானச்செயல் அறிஞர்களெல்லாம் போற்றுதற்குரியது.

அன்பர்களே!

நம்முடைய சைவாதினங்கட்கு ஞானதானஞ் செய்யுமியல்பு புதியதன்று; இந்த ஆதீனத்திலிருந்தே நம்முடைய குமரகுருபர சுவாமிகள் இமயமலைவரையுஞ் சென்று சித்தாந்த ஞான வெற்றிக் கொடி நாட்டியருளினார்கள்; ஸ்ரீ வெள்ளியம்பலவாண சுவாமிகள் பல தேசங்களிலுஞ் சென்று பல மாணவர்களுக்குக் கருவி நூல்களும் சமயநூல்களும் கற்பித்ததுமன்றி முத்தி நிச்சய பாஷ்யம், ஞானாவரண பாஷ்யம், மிருகேந்திரமூல மொழி பெயர்ப்பு முதலிய அரியபெரிய நூலுரைகளைச் செய்தருளினார்கள். கற்பனைக் களஞ்சியமாகிய துறைமங்கலம், சிவப்பிரகாச முனிவர் முதலியோர் வெள்ளியம்பலவாண சுவாமிகள் திருச்செந்தூரிலிருக்கும்பொழுது அங்குசென்று தொல்காப்பியம் பாடங்கேட்டாரென்றுங் கூறுப; மற்றும் பல ஆதீன ஞான முனிவர்களும் நம் பாரதநாடெல்லாஞ் சென்று சைவக்கொடி நாட்டி அங்கங்கேயுள்ள அரசர் முதலியோர்பால் பூதானங்களைப்பெற்று அவற்றை மூலகுருபீடங்களுக்குச் சமர்ப்பித்து அந்த நிலங்களினின்றும் பெருநிதியம் பெறும்படி செய்துள்ளார்கள்; இங்ஙனஞ் செய்துவந்த ஞானபீடங்கள் சிறிது காலம் பராமுகமாய் இருந்த குறையை நீக்குதற்பொருட்டு நம்முடைய ஸ்ரீலஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் இந்தப் பீடத்துக்கு எழுந்தருளியது முதல் பலபல சைவநூல்களை அச்சிடுவித்து விலையின்றி (இலவசமாக) வழங்கியும் சிவாலயங்களையெல்லாம் கண்டார் கண் களிக்கும்படி ஜீர்ணோத்தாரணஞ் செய்தும், பல கோபுரங்களைப் புதுக்கியும், ஆலயந்தோறும் பூசை, விழா, சைவோபந்யாசம், சைவநூல் நிலையங்கள் முதலியன சிறப்பாக நடைபெறச்செய்தும், இத் தருமையம்பதியில், திராவிடவேத பாடசாலை ஸ்தாபித்தும், சைவசமயபரிபாலனம் செய்துவருவது எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இன்னும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திர பாடசாலை, சிவாகம பாடசாலை முதலிய வித்தியா நிலையங்களும் தாபனஞ் செய்யத் திருவுளங்கொண்டிருப்பது தெரிந்து மிகவும் மகிழ்கின்றோம்.

இப்பொழுது இங்கே இந்த ஞானமகாசபையைக் கூட்டி நாம் எல்லோரும் நன்மை உணர்ந்துய்யும்படியான பரோபகாரி

களாய் விளங்குகின்றார்கள்; இன்னும் இதுகாறும் வெளிவராத பௌஷ்கரவிருத்தி ஸ்ரீ மிருகேந்திராகம சரியை கிரியாபாத விருத்தி, முத்திநிச்சய பாஷ்யம், ஞானாவரணபாஷ்யம், சைவ பரிபாஷை முதலிய அருமையான நூல்களைச் சைவமக்களுக்கு எளிதில் கிடைக்கும்படி அச்சிடுவித்து மொழிபெயர்ப்பித்து வெளியிடவும் திருவுளம்பற்றி யிருப்பது நாமெல்லோருஞ் செய்த தவப்பயனே.

இன்னுமொரு சிறு விண்ணப்பம் இங்குத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். நம்முடைய சிவாலயங்களுக்கெல்லாம் விதி விதாயகமாயுள்ள சிவாகமங்கள் பலவும் அச்சிடப்படாமல் சிதைவுற்றுவருகின்றன. முன் அச்சிட்ட காமிகம் காரண முதலிய ஆகமங்களும் பிழை மலிந்துகிடக்கின்றன; இவைகளில் ஒவ்வொரு பெரிய ஆலயங்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆகமமாக அச்சிடுவித்து வெளியிடுவதும், சிவாகமங்களையும் தமிழ் ஞானநூல்களையும் கருவி நூல்களோடு தகுதியுடைய மாணாக்கர்களுக்கு உணவு உறையுள் முதலியன உதவி, நல்ல ஆசாரியர்களால் கற்பிப்பதும் இன்றியமையாது செய்யத்தக்கன; இவற்றிற்குச் சமய அறநிலையப் பாதுகாப்பாளரும், ஆலய அதிகாரிகளும், சைவப் பிரபுக்களும் துணைசெய்து நமது ஆதீன குருபீடாதிபதிகளுடன் ஒத்துழைப்பார்களானால் நம் சமய அறங்களெல்லாம் தழைத்து இனிதோங்குமென்று எண்ணுகிறேன்; இங்ஙனம் இந்த மகாநாட்டில் என்னுடைய எண்ணங்களையெல்லாம் தெரிவிக்கும்படி உரிமை தந்து இந்தத் தலைமைத் தானத்தில் அமரும்படி செய்த நம்முடைய மகாசந்நிதானத்துக்கும் அவர்களுடைய திருக்கூட்டத்தாருக்கும் இவ்விடம் விஜயஞ் செய்திருக்கும் அன்பர்களுக்கும் தீர்க்காயுளும் அரோக திடகாத்திர முதலிய எல்லா நலன்களும் மேன்மேலும் பெருக அருள்செய்யும் வண்ணம் அங்கயற்கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த ஆலவாய்ச் சொக்கலிங்கப்பெருமானைச் சிந்தித்து வணங்கி வாழ்த்துகிறேன்.

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவா யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவாலயப் பணி

[சேலம், குகை சிவஸ்ரீ S. A. சுகவனநாதக்குருக்கள் அவர்கள்]

(முற்றொடர்.)

ஆமாறுன் றிருவடிக்கே யகங்குழையே னன்புருகேன்
பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளிர்
கோமானின் றிருக்கோயில் தூகேன்மெழுகேன் கூத்தாடேன்
சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே.

என்று கூறியருளினர் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள். ஆனல், மனிதப்பிறவிக்கு உயர்வு தேடிக்கொடுக்கும் ஆலயப்பணி வெறும்பணியாய் வாய்ப்பேச்சுப்பணியாய்ப் போலிப்பணியாய் முடிந்துவிட்டது. மனிதப்பிறவியின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய ஆலயப்பணி குலைந்துவிட்டது. அதைப் புதுக்கிப் பண்டைய நிலைக்குக் கொண்டுவர நம் சைவமெய்யன்பர்கள் பலரும் ஒன்றுகூடி முயலவேண்டும். ஆலய அதிகாரிகள் செய்யும் குற்றங்கள் பல. பணிக்கு நிலைக்களமான நம் சைவாலயங்கள் கள்ளர், மிலேச்சர், சோம்பேறிகள் முதலியோர் உலவும் இடமாக மாறிவிட்டன.

ஆலயப்பணி செய்பவர்களை மற்றவர்கள் கூலிக்காரராக மாற்றிவிட்டனர். ஏனென்றால், அதிகாரிகள் நூற்றுக்கணக்கான பொருள் பெற்றுக்கொண்டு, அணுக்கணக்கில் பணிசெய்யும் சிவப்பணியாளர்களைத் துன்புறுத்துவது கொடுமையிலுங் கொடுமை. சொற்ப சம்பளமுடையவர்கள் பலவிதமாகக் கஷ்டப்பட்டே ஜீவிக்கின்றார்கள். இப்படி ஊழல்கள் தரிசனார்த்தம் செல்லும் சிவநேசச்செல்வர்கள் பக்தியைப் போக்க வழிகாட்டுவதாகின்றது. மனிதர்பாலுள்ள குற்றங்களை நீக்கி, அவர்களை அன்பர்களாக்குவதையுந் தன்னிடத்தே கொண்டு விளங்கிய ஆலயப்பணியின் நிலை குலைந்து தேசத்தின் உயிர் நிலையை ஒடுக்கிவிட்டதென்று சொல்லலாம். நம் தேசத்திற்கு ஜீவாதாரமானது தலைசிறந்த ஆலயப்பணியே. அக்குறை ஏற்பட்டதால் நம் சைவதேசத்தில் எல்லாக் குறைகளும் தோன்றிவிட்டன. ஆலயப்பணி குறைந்ததற்கும் நிலைகள் மாறியதற்கும் ஆலயசேவை செய்யும் நம் சைவமெய்யன்பர் குறைந்ததற்கும் திருப்பணிகள் மாறினதற்கும் நம் நாட்டில் சைவக்கல்வி இல்லாததே காரணமாகின்றது.

ஆற்றரு நோய்மிக் கவனிமழை குன்றிப்
போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்
கூற்றுதைத் தான்திருக் கோயில்க ளானவை
சாற்றிய பூசைக டப்பிடிற் றானே.

முன்னவ ஞர்கோயிற் பூசைகள் முட்டிடின்
மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றும்
கன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினி
என்னரு நந்தி யெடுத்துரைத் தானே.

என்று ஆன்றோர் கூறியபடி கோயில்களிற் சிவாகமவிதிப்படி பூஜை முதலியன செய்யாது விடுவோமானல் ஆற்றமுடியாத நோயினல் நம் சைவர்கள் துன்பப்பட்டு வருந்துவார்கள். மழை யில்லாமற்போம். பஞ்சத்தால் வருந்துவார்கள். களவு முதலியன மிகும். அரசர்கள் யுத்தவலிமை குன்றி அழிவர். இதுபற்றியே சேதிநாட்டிலே திருக்கோவிலூரிலே மலைய மானுட்டாருக்கு அரசராயிருந்த மெய்ப்பொருணயனர்,

மங்கையைப் பாகமாக வைத்தவர் மன்னுங்கோயி
லெங்கணும் பூசைநீடி யேழிசைப் பாடலாடல்
பொங்கிய சிறப்பின்மல்கப் போற்றுதல் புரிந்துவாழத்
தங்கணு யகருக்கன்பர் தாளலாற் சார்பொன்றில்லார்.

எனச் சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தில்,

அரன் பணிக்காக வல்லவோ இம் மானுடப்பிறவி எடுத்தது. வானுலகத்தவர்களும் இப் புண்ணியபூமியில் வந்து ஆலயப்பணி செய்தார்கள். நம் நாட்டில் அநேக ஆலயம் இருக்க, நாம் சிவப்பணிகள் செய்யாது விடுவது குற்றமென்பதற்குச் சந்தேகமா?

மானிடப் பிறவிதானும் வகுத்தது மனவாக்காய
மானிடத் தைந்துமாடு மரன்பணிக் காகவன்றே
வானிடத் தவருமண்மேல் வந்தரன் றனையர்ச்சிப்ப
ரூனெடுத் துழலுமூம ரொன்றையு முணராரந்தோ.

எனச் சிவஞானசித்தியாரிற் கூறப்பட்டது.

மானிடர்கள் இறைவனைத் தியானித்து அவனது திருமந்திரத்தினை ஜபித்து, அவர் புகழாகிய தேவார திருவாசகங்களைப் பாடி விபூதி ருத்திராக்ஷமாகிய சிவசின்னங்களை அணிந்து இருந்தால் அவர் திருவடியை அடைதல் கூடும். அன்றேல்

அரிது. நற்கதியடைய விரும்பினோர் இறைவனை மனக்கோயி லுள் இருத்திப் பூசித்து அவரது திருமேனியாகிய பஞ்சாக் கரத்தைச் செபிக்கின் முத்தியடைவர்.

இவ்வாறு செய்ய இயலாதோர் தத்தமக்கு இயன்றவாறு பூக்கொய்தல், அலகிடுதல், மெழுகுதல் முதலிய திருப்பணி களைச் செய்யவேண்டும். இவ்வகை செய்யாதார் பிறவி நீங்கி நற்கதி அடையமாட்டாரென்பது திண்ணம். சிவத்திருப்பணி செய்பவருடைய மனதிடமாகச் சிவபெருமான் உமையுந் தாமு மாக எழுந்தருளியிருப்பர்.

> பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தார்
> இறைவ னடிசேரா தார்.

என்னும் திருவாக்கும் காண்க.

நமது மெய்யன்பர் ஒவ்வொருவரும் அன்பை வளர்க்கும் ஆலயத்திருப்பணியைச் செய்து இறைவனுடைய அருளைப் பெறுவதுடன் எங்கெங்குமுள்ள திருக்கோயில்கட்கெல்லாம் நன்மை யுண்டாகி அன்புமிகுதி அடையவேண்டிச் சிவகாமி அம்பா சமேத சிதம்பரேசுவரனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மதிப்புரை

பழநி ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணி தேவஸ்தானம்

திருக்கார்த்திகை மலர்

இது விக்கிரமஞு கார்த்திகைமீ 27உ ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணி சுவாமி தேவஸ்தானம் எக்ஸிகியூடிவ் ஆபீசர் அவர்களால் வெளியிடப் பட்டது. இதில் திருக்கார்த்திகைத் தீபச்சிறப்பும், விநாயகர் அகவ லும், திருப்புகழ், கந்தாலங்காரம், கந்தானுபூதி, கந்தர்கலிவெண்பா முதலியவற்றினின்றுந் திரட்டப்பட்ட பகுதிகளும் அடங்கியுள்ளன. அன்பர் கரத்தில் எந்நேரமும் இருப்பதற்காகவே சிறிய வடிவில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இதனை வெளியிட்டுதவிய ஆபீசர் அவர்கள் இதுபோன்ற பல பிரசுரங்களைப் பிரகடனம் செய்து சைவ உலகுக்கு அளிக்குமாறு ஸ்ரீ தண்டதாக்கடவுளைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

முனிமொழி மூலம்

இது எழுமாத்தூர் வித்துவான் ஸ்ரீமான் வே. ரா. தெய்வசிகா மணிக்கவுண்டர் அவர்கள் பதிப்பித்த ஞானநூல். "தேவர் குறளும்" என்னும் வெண்பாவில் "முனிமொழி" என்று ஓதப்பட்டது இந் நூலையே போலும் எனப் பதிப்பாசிரியர் கருதுகிறார்.